

Svar (5/5 97)**Sundhedsministeren (Birte Weiss):**

Som det fremgår af mit svar af 9. april 1997 på spørgsmål nr. S 1820 blev der i 1996 via apotekerne udleveret psykofarmaka og antidepressiva til behandling af 6.311 børn og unge (0 - 18 år). Tallet er udtryk for et minimum, da ikke alle børn har haft eget sygesikringsbevis i hele 1996.

En behandling med de pågældende præparater skal naturligvis ske på en påpasselig og forsvarelig måde, ikke mindst når det drejer sig om børn og unge.

Der er ikke i de foreliggende tal tegn på, at der finder et overforbrug sted, jf. også Sundhedsstyrelsens udtalelse som er gengivet i mit svar på spørgsmål nr. S 1820.

Jeg vil imidlertid bede Sundhedsstyrelsen om at undersøge, om det er muligt at foretage en mere omfattende undersøgelse af børn og unges forbrug af psykofarmaka og antidepressiva, samt om der er grund til tage initiativ til at vejlede lægerne om ordinationen af disse præparater.

Spm. nr. S 2159

Til arbejdsministeren (29/4 97) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad er baggrunden for, at ATP og LD har valgt ikke at rejse erstatningssag imod Den Danske Bank i Hafniasagen, når fire pensionskasser har valgt at rejse erstatningssag?«

Begrundelse

Som det er fremgået af oplysninger i pressen, har Dansk Ingeniørforenings Pensionskasse, DJØF's Pensionskasse, Ingeniørsammenslutningens Pensionskasse og Magistrenes Pensionskasse besluttet at rejse erstatningssag imod Den Danske Bank i Hafniasagen. Derimod har såvel ATP som LD besluttet ikke at rejse erstatningssag. Da ATP's og LD's situation i Hafniasagen umiddelbart forekommer at være den samme som de fire pensionskassers, forekommer det overraskende, at de ikke handler med hensyn til at rejse en erstatningssag. Men måske er deres situation ikke den samme, hvilket eventuelt kan

forklare, at ATP og LD ikke rejser erstatningssag, mens de fire pensionskasser gør.

Svar (7/5 97)**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Jeg har modtaget vedlagte udtalelser fra henholdsvis ATP og LD. (Ikke optrykt her).

Jeg har endvidere modtaget følgende bemærkninger fra Finanstilsynet:

»Efter § 6 i lov om Lønmodtagernes Dyrtdisfond og § 26 i lov om Arbejdsmarkedets Tilægspension skal bestyrelserne ved forvaltningen af fondsmidlerne tilstræbe en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højst mulig forrentning. Bestemmelserne opremser efterfølgende en række aktivkategorier, hvori midlerne skal placeres inden for visse risikogrænser. Så længe disse overholdes, har ledelsen en vid dispositionsfrihed ved placering af fondsmidlerne.

Finanstilsynet, som fører et overordnet investeringsmæssigt tilsyn med ATP og LD, må vedrørende spørgsmålet om eventuelle sagsanlæg lægge vægt på, at beslutning herom hviler på et solidt juridisk fundament. De vurderede muligheder for eventuelt at vinde en sag må herefter sammenholdes med omkostningerne med at føre en sådan sag.

På sit møde den 28. april 1997 har Forsikringsrådet konstateret, at et sådant juridisk fundament har været tilvejebragt i LD som grundlag for beslutningen om ikke at foretage sagsanlæg.

Finanstilsynet har ligeledes fra ATP udbedt sig en redegørelse om, hvilket juridisk fundament og overvejelser i øvrigt, der ligger til grund for beslutningen om ikke at forsøge at gøre ansvar gældende. Finanstilsynet har endnu ikke modtaget denne redegørelse.»

Jeg kan henholde mig til Finanstilsynets bemærkninger og har på den baggrund taget ATP's og LD's beslutning til efterretning.

Spm. nr. S 2043

Til miljø- og energiministeren (18/4 97) af:

Steen Gade (SF):

»Kan ministeren oplyse, om fredningen af Stærekassen vil forhindre forbedringer af scene- og